

28 Μαρτίου 2020

Γέροντας, π. Γεώργιος: Ο άνθρωπος έχασε την ευλογία που είχε, να δέχεται την επίσκεψη του Ουράνιου Πατέρα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας, Ιερομόναχος, π. Γεώργιος Καψάνης, προηγούμενος Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Ορους.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=487702>

Δυστυχώς όμως, όπως όλοι γνωρίζουμε, ο άνθρωπος παρασύρθηκε από τον διάβολο. Θέλησε να ανατρέψει το σχέδιο του Δημιουργού, να βάλει ως κέντρο του κόσμου τον εαυτό του αντί για τον Θεό, να ζη ανθρωποκεντρικά και όχι θεοκεντρικά.

Όχι ευχαριστιακά, αλλά αυτόνομα και εγωιστικά.

Να χρησιμοποιή τα δώρα του Θεού, τους άλλους ανθρώπους, τον εαυτό του, χωρίς να τα αναφέρει στον Θεό, χωρίς να ευχαριστή τον Θεό.

Να τα χρησιμοποιή κατά ένα εγωιστικό τρόπο.

Αυτή η τοποθέτησις του πρώτου ανθρώπου, που είναι και η αμαρτία του, συνετέλεσε ώστε ο άνθρωπος να παύση να ζη σε κοινωνία με τον Θεό.

Τώρα πια δεν έχει εκείνη την ευλογία που είχε, να δέχεται την επίσκεψη του Ουράνιου Πατέρα του και αυτός να τρέχη κοντά Του, να συνομιλή και να χαίρεται μαζί Του.

Μετά την αμαρτία πάλι ο Θεός Πατέρας έρχεται κοντά του, αλλ' ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει κοντά στον Θεό.

Φοβάται, κρύβεται, γιατί ο εγωισμός δεν του επιτρέπει πια να αισθάνεται τον Θεό Πατέρα του, όπως τον αισθανόταν μέχρι εκείνη την ώρα.

Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και σήμερα, όταν μερικές φορές τα παιδιά που παρασύρονται από τον εγωισμό και θέλουν να επαναστατήσουν κατά του καλού πατέρα τους, δεν μπορούν να τον πλησιάσουν όπως τον πλησίαζαν πριν επαναστατήσουν, κι ενώ αυτός τους αγαπά, πάει κοντά τους, αυτά φεύγουν, διότι δεν μπορούν να αισθανθούν και να δεχθούν την αγάπη του αντιπροσφέροντας την δική τους αγάπη ως αντίδωρο.

Όταν ο άνθρωπος παύει να αισθάνεται τον Θεό ως Πατέρα του, παύει να αισθάνεται και τους άλλους ανθρώπους ως αδελφούς του.

Δεν βλέπει πια τους άλλους ανθρώπους ως δώρα του Θεού.

Ανάμεσα στον εαυτό του και στον άλλο άνθρωπο μπαίνει η καχυποψία, ο φόβος.

Ο άλλος άνθρωπος γίνεται αντικείμενο εκμεταλλεύσεως, σκεύος ηδονής, εχθρός και αντίπαλος.

Στην ζωή μας μπαίνουν τα πάθη και έτσι η ζωή μας χάνει την δυνατότητα να είναι κοινωνία αγάπης και γίνεται κόλασις.

Σας θυμίζω εδώ έναν σύγχρονο φιλόσοφο, τον Σάρτρ, ο οποίος λέει ότι «ο άλλος άνθρωπος είναι η απειλή της ελευθερίας μας, είναι η κόλασις μας».

Εκεί οδηγεί ο εγωισμός.

Όταν δεν μπορούμε να ζούμε τον άλλο άνθρωπο ως εικόνα του Θεού, ως αδελφό μας, τον βλέπουμε σαν απειλή της ελευθερίας μας, και τελικά η σχέση με αυτόν γίνεται κόλασις.

Χάνει λοιπόν την δυνατότητα ο άνθρωπος να αισθάνεται τον Θεό Πατέρα του, τον άλλο άνθρωπο αδελφό του.

Επίσης χάνει την δυνατότητα να αισθάνεται τα υλικά πράγματα ως δώρα του Θεού και να τα χρησιμοποιή σωστά.

Έτσι αρχίζει η κατάχρησις της φύσεως απ' τον άνθρωπο.

Δεν κάνει πλέον χρήσι ευχαριστιακή όπως πρώτα, αλλά κατάχρησι.

Η φύσις πάλι αρνείται να υπακούση στον άνθρωπο που έπαυσε να υπακούη στον Θεό και επαναστατεί εναντίον του.

Τα στοιχεία της φύσεως εξεγείρονται, τα ζώα γίνονται άγρια, θέλουν να κατασπαράξουν τον άνθρωπο, χάνεται η ισορροπία και η αρμονία που υπήρχε μεταξύ ανθρώπου και φύσεως πριν να αμαρτήση ο άνθρωπος.

Αλλά χάνει και την εσωτερική του ειρήνη ο άνθρωπος.

Δεν χωρίζεται μόνο από τον Θεό, τον συνάνθρωπό του και την φύσι.

Διχάζεται και εσωτερικά.

Πάσχει ένα είδος σχιζοφρενείας.

Πράττει αυτό που δεν θέλει ή ακόμη αυτό που μισεί.

Νοιώθει τους δύο νόμους, τον νόμο του Πνεύματος και τον νόμο της σαρκός.

Και αυτοί οι δύο νόμοι συγκρούονται μέσα του.

Αυτόν τον εσωτερικό διχασμό πάθαμε, όταν επαναστατήσαμε κατά του Θεού Πατρός μας.

Απόσπασμα από απομαγνητοφωνημένη ομιλία που έγινε στην αίθουσα διαλέξεων της Ιεράς Μητροπόλεως Δράμας την 9η Μαΐου 1982 προσκλήσει και παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ.κ. Διονυσίου, όπως δημοσιεύεται στο περιοδικό ο «Όσιος Γρηγόριος», ετήσια έκδοση της Ιεράς Κοινοβιακής Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, περίοδος β', έτος 1995, αριθμός τεύχους 20.